

DUCHOVNÝ BOJ PŮŠTNYCH OTCOV

AKO ZVÍTAZIĎ NAD POKUŠENIAMI

DOMINIK CHMIELEWSKI SDB

DUCHOVNÝ BOJ
PÚŠTNYCH OTCOV
AKO ZVÍTAZIĽ NAD POKUŠENIAMI

DOMINIK CHMIELEWSKI SDB

DUCHOVNÝ BOJ PÚŠTNYCH OTCOV AKO ZVÍŤAZIŤ NAD POKUŠENIAMI

Copyright: © 2019 BY WYDAWNICTWO SUMUS

All rights reserved.

www.sumuswydawnictwo.pl

Z polského originálu: *Walka duchowa u ojców pustyni*

Vydał: © Zachej.sk, 2022

Preklad: © Pavol Petrík

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: Zuzana Hašková

Nihil obstat: prof. ThDr. Cyril Hišem, PhD.

Imprimatur: Mons. Bernard Bober, arcibiskup metropolita,

ABÚ Košice – prot. č. 74/22, 27. 01. 2022

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho
katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-359-7

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa
nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom
(elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom)
bez súhlasu vlastníka autorských práv.

ÚVOD

Dnešného človeka zaujíma nielen vonkajší svet, ktorý ho obklopuje, ale pokúša sa tiež poodhaliť tajomstvo ľudskej duše. Na prahu tretieho tisícročia je svedkom toho, ako svet prechádza procesom globalizácie, tak v oblasti ekonomiky, kultúry a zvykov, ako aj v oblasti náboženstva. Čoraz viac sa podobá na globálnu dedinu s jedinou všeobecnou duchovnosťou zvanou New Age, ktorá sa javí ako zlepenec prvkov najrôznejších náboženských hnutí zo všetkých kútov sveta. Stretnutie s takouto duchovnosťou dokáže v človeku vzbudiť túžbu, aby vyskúšal cestu novej, neznámej „mystiky“ New Age. Šírenie ďalších náboženských smerov a neognostickej filozofie presadzujúcej svetónázor, ktorý sa opiera o panteistické a monistické náboženstvá Východu v spojení s ezoterikou a okultizmom Západu, predstavuje veľké nebezpečenstvo pre kresťanstvo, úder proti samotnému jadrú Božieho zjavenia obsiahnutého vo Svätom písme a tradícii cirkevných otcov. V týchto okolnostiach sa ako naliehavá ukazuje potreba, aby súčasný kresťan hľadal a nachádzal vlastnú duchovnú tradíciu, ktorá mu poskytne

nový a fascinujúci pohľad na Boha. Jednou z možných ciest je znovuobjaviť úžasné bohatstvo, ktoré sa ukrýva v duchovnej skúsenosti púštnych otcov.

Tento spôsob života vznikol v 4. storočí v egyptskej púšti a neskôr sa formoval aj v Sýrii a Palestíne, kde celé skupiny mužov a žien mocou Ducha zmŕtvychvstalého Krista prechádzali duchovnou premenou, aby v čo najväčšej miere žili v Božej prítomnosti a neustále sa modlili. Vyvolení sa snažili dosiahnuť, aby ich myseľ prebývala v „srdci“, teda na najhlbšej úrovni vedomia; práve o nich hovorí Pseudo-Makárus vo svojich duchovných homíliách ako o „opojených Bohom“.

Jedným z nich, ktorý ovplyvnil a naďalej ovplyvňuje mnohých znalcov duchovného života, je Evagrius z Pontu. Narodil sa v roku 345 v pontskom meste Ibora na severe dnešného Turecka a dostalo sa mu vynikajúce vzdelanie vo filozofii, matematike a rečníctve. Jeho učiteľmi boli Bazil Veľký a slávny Gregor z Nazianu, ktorý vysvätil Evagria za diakona. Vďaka svojim kazateľským schopnostiam a príťažlivému vzhľadu si mladý duchovný získal veľkú obľubu v Konštantínopole; jeho pôvab očaril aj manželku jedného z prefektov mesta, ktorý sa v záchvate žiarlivosti rozhodol Evagria zavraždiť. Kazateľ bol nútený opustiť Konštantínopol a vybral sa do Jeruzalema, kde sa pod záštitou Rufína a Melánie, vážených a učeních Rimanov, rozvíjal mníšsky život. Tam aj ochorel

na záhadnú chorobu, s ktorou si lekári dlhý čas nedokázali poradiť. Aristokratka Melánia, ktorá verila, že Evagriove ťažkosti majú nadprirodzenú príčinu, mu navrhla, aby sa zaviazal k mníšskemu životu, ak to bude vôľa Božia. Len čo Evagrius urobil tento sľub, tajomná choroba zmizla, a tak sa vydal na cestu do egyptskej púšte, kde ho ako žiaka prijali veľkí otcovia: Makárius Egyptský a Makárius Alexandrijský. Časom sa sám stal výborným Abba (duchovným otcom) pre mnohých pustovníkov, ktorí k nemu prichádzali zo všetkých strán a prosili ho o slovo života. Evagrius zomrel v roku 399 po šestnástich rokoch pobytu na púšti, počas ktorých dodržiaval prísny pôst: jedol iba raz denne suchý chlieb a trochu vody a v noci spal len niekoľko hodín. Východné cirkvi ho uctievajú ako svätého.

Objavenie Evagria, veľkého majstra duchovného života, je jedným z najväčších úspechov patristiky a duchovných úsílí prvej polovice 20. storočia.